

תורה אור השלם

מוסף רשות

שמצאן צבורין צבוריין ומהן חלוצין עצמות
קדושים דאי בהן משומ שבירת העצם
לבולחו הוה חליין להו ואכיל להו ולא בעי
שריפה עצמות הפסח דיש בהן משום שבירת
העצם דילמא הני דחלצינחו ולהנך לא
חלצינחו וביע שריפה א"ר יהודה אמר רב כל
הגידין בשר חזן מגדי צואר תנע העצמות
והגידים והנתר ישרפו בט"ז הני גידין היבי
דמי אלימא גידי בשר ניכלינחו ואוי דעתותך
הינו נותר אלא פשיטה גידי צואר א"א
בשלמא בשר נינחו אמרו להבי בעי שריפה
אלא אי אמרת לאו בשר נינחו למה להו
שריפה א"ר חסדא לא נזכר אלא לגיד
הנשה ואליבא דרבבי יהודה דתניתא ר' יהודה
אומר אינו נהוג אלא באחת והדעת מכרעתה
של מין ולא תפשות דספוקי מופקא ליה
לך יהודה דאי מיפשיט פשיטה ליה היהיא
דרייתרא ניכלה ואיסורה נישדיה למה ליה
שריפה א"ר איקא בר חיננא כגון שנחרכו
ולבסוף נתערכו רב אשוי אמר לא נזכר אלא
לשםנו גיד הנשה דתניתא י"שmeno מותר
וישראל קדושים הם ונוהגנו בו איסור רכינה
אמר בחזון וכדר"י אמר שמואל^ט דאמר רב
יהודה אמר שמואל^ט ב' גידין חן פנימי הסמוך
לעצמם אסור וחיבין עלי היצן הסמוך לשער
אסור ואין חיבין עליו: חל ט"ז וכמו: ואמאי
ניתי עשה וירוח לא תעשה^ט אמר חזקה ובן
תני דבר חזקה אמר קרא^ט לא תתוירו ממנה
עד בוקר והנותר ממנה עד בוקר באש תשרופו
שאין ת"ל עד בקר מה ת"ל עד בקר ליתן לו
בקר שני לשרפתוacci אמר קרא^ט אמר קרא
עולה שבת בשבתו^ט ולא עלתה חול בשבת
ולא עלתה חול ביום טוב רבא אמר אמר קרא
הוא לבדו עשה לכם הוא ולא מא מכשוריין לבדו
ולא

דבָר יְמִין וּמַמְנִי דֶלֶג מֵי
לְהַמְלָא מִכְלָה בְּסָכוֹנוֹ לְמַה ד'
שְׁלֹמוֹ מִכְלָה בָּזָן קָדְמִין נְקָדָם
אֶל גַּדְעָן קָהָלָם דָמוֹתָר מִן
לְעַלְפִּים דְלִיכָּן דְמַן שְׂטוֹתָה
חַסִּיךְ לִישָׁה דְשָׁאָה עַל כְּרוֹתָה
צְבָהָפִי נְפִיסָה וְלְהַמְשִׁיעָן
פְּנִימִי סְמֻמָּךְ גַּעֲסָה. וְזַגְעָה
וְפְנִימִי קָרִי לִישָׁה סְרוֹתָה צְבָה
סְפִינִים: וּסְמוֹדָגַעַתָּה עַדְשָׁה

שְׁרִירָן לְתִמְכָעִי בְּמַסְלָה
בְּמַסְלָה דְזָן קְרָבוֹ וְלִכְדָּה
סָה בְּזָן סְהָרוֹ יְהִי נְעָדוֹ מִלְמָנוֹ
בְּמַמְלִיכָה מִסְיָה סְהִי טָעַמָּה דְבָסָם
דְלִילִשָׁה לְהַמְגַמְמֵדָו וְפְסִיקָה
לְנָן דְקָרְלָה דְכָכָל מְוֹסְדּוֹתָיכָה
צְבָדְלִילָהמָס בָּל מָוֵן וְלֹא דְלִינָה נְקָטָה
לְלִיל דְלִישָׁה מְסָסָה דְיִיחָדָה לִישָׁה
יְהִי טּוֹמְמָה וְכָכָל סְקִילְגָּנוֹת:
וְגַן

כגונתן טעם והוא מין יין אנטקטי

פָה אֶבְמַיִי פְּנַיָּם

מוסך תוספות

א. ואמאי היה נהר. מומ' סלון. ב. השתה מושב' הכא דשנונו מקרי טריטורי' שפ'ר. ג. (ו) הילוי מוח'ת'ה'ת'ך'ר'ב'ש' בירזין'ה' ביהו'ת' ט'ע'ן. ד. דאי מוכמת איסטרו' ייט' א'כ' ייא' מורה לשורו' במוצאי'ו'. ס. ו. איע' שפ'ן קאן א'כ' לא'ו'ת' ס. ו. ז. כ' דיוון של' ייז'ט'. ס. ו. ז. כ' ליל' פ'ר'ו'ם' ב'כ'ר'ה' ר'שון' מה'ת' איסטרו' ייט' קפ'ד' הת'ב'ר' של' לא' לשורו' עכש'ו' ב'ל'לה' עד' למחר' ב'י'ום'. ס. ו.

רביינו חננאל

אברהם צברין מהן החלוץ
מן מן הולצין, עטמות
קדשים שאין בהן שבירות
עכש אמאנין
חלוץ הנך נמי הולצין.
בעצומת סח' דיאק
שבירת עצם בעו בירוקה
אנו יהודא ראל רב
הගירין בש' החן מג'יר
אלא. ואקסון גראן
מג'ירן. קדרון הגדים
ישפה, גני ידים מא
עבהתהו, או' ברוחן
אמאי ישרפו נכלולין
נורר מהן תור, לאלא ווא
גידי צואר ההן, ולא יטל
אללאן וטונרין הדרה, ווא.
אמרות לאו בש' השה
ושינרינה. שינין דיד השה
ההוא ואלבא דיד' יהודא
אהת, ולא תמאן דודאי
מספקה לה פשיטא לה דשל
חימפא טענוןן שפה. רב אש
טענוןן שאין חיבור
במשנומו דיניגון בפרק דיד
עלוי, דיניגון בכוכבי
הנשה של גיד הנשה השה
שמענו בו ראל דודשין
דונגנו בו ראל דודשין
אסטר. רבינה אמר גיד
החלוץ ההן שאו' שינוי
פישר לאכלהו, לא לאר
לבלסן נתרעהו, לא לאכ
פישר למכליהו, לא לאכ
טענוןן שפה. רב אש
עלוי, דיניגון בפרק דיד
הנשה לאר שמאול שי
גידין דס פג'ינן סמוך
עלעב אסרו והיבין כו
חיצון סמוך לבשר אסרו
ויאן יובנן לעי.

מתני' היל של שעשה עשר
להדרה בסבת ר' אקסון
נית עשה שנאמר והנותר
מכונן עד בקר באש
תשרכו, עשה דוריית
נותר להדרי מיל תול העשה לה
מלאה דיזים טוב. ושני
ליין בקר שי לישורין
רביה תורה לדוחת עולות
ארבחה עשר מהלשתן
בירום טוב דרכית גולו
שבת בשתום יקליקן אלא עלול
דאין מקרובין כלב, אבל
בריבר עטלת חל רשותה
בדין צבוריין לאן עלול